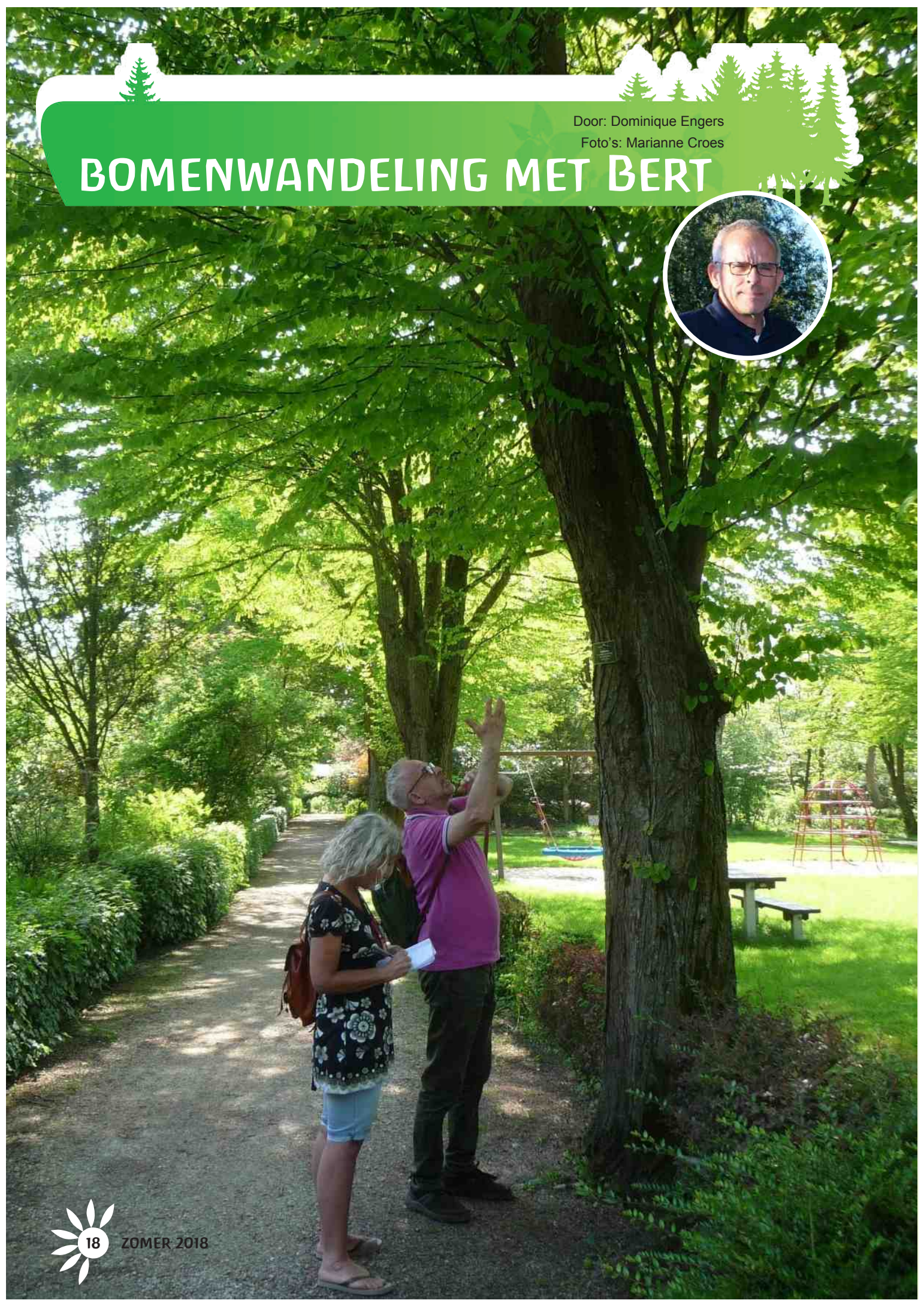

Door: Dominique Engers

Foto's: Marianne Croes

BOMENWANDELING MET BERT

ZOMER 2018

Eigen Hof.

Openstelling is bij veel tuinparken in deze tijd een sleutelbegrip aan het worden. Bijna alle volkstuinparken zijn er inmiddels in meer of mindere mate van doordrongen dat het in een drukke en zich verdichtende stad leuk en noodzakelijk is het mooie en begeerlijke groen op de parken te delen met zoveel mogelijk mensen. Ieder park doet dat op zijn eigen manier, met eigen initiatieven en activiteiten. Op veel parken begint de openstelling letterlijk en heel eenvoudig met het overdag gastvrij open zetten van het hek. Voor tuinders van andere parken die de kunst komen afkijken en inspiratie komen opdoen. Voor wandelaars, bezoekers en voorbijgangers, die op een bankje komen zitten om er een boekje te lezen. Die er komen genieten van het groen, de vogels en de dieren. Want een volkstuinpark is niet voor niets een park. En ieder park heeft zijn eigen planten- en bomensoorten. Op Eigen Hof staan veel oude, bijzondere bomen die op geen enkele andere plek in de stad te vinden zijn. We worden uitgenodigd door Bert Kuit, die er graag een uurtje met ons rondwandelt om ze ons te laten zien en er iets over te vertellen.

We treffen veel bomen die we goed kennen. We lopen langs enorme berken, ooit ontstaan uit zaailingen, die in sommige tuinen oudere sparren en dennenbomen een beetje wegdrukken. "Onvoorstelbaar hoe snel die zaailingen

groeien" zegt Bert. "Eigenlijk zijn onze individuele tuinen gewoon te klein voor dit soort bomen." We passeren eiken, beuken, en knotwilgen, waarvan sommigen best een kleine snoeibeurt zouden kunnen gebruiken. Elzen op luwe plekken, die de wind tegenhouden er met hun wortels voor zorgen dat de grond droog blijft, aldus Bert. Een tuinder die ons voorbij ziet wandelen wijst ons trots op een oude, bijna dode kersenboom in zijn tuin waar hij een blauwe regen kunstig omheen heeft geleid. Het resultaat is een kersenboom die gestut wordt door blauwe regen, en paarsblauw in bloei lijkt te staan. Een prachtig en bijzonder plaatje.

We passeren een *Prunus Spinoza*, een plant met kleine stekels en vruchtjes. "Deze bloeit als een van de eerste bomen van het jaar", vertelt Bert, "en in het voorjaar is hij één wolk van witte bloesem. Hij kost bijna niets en het is een mooie boom, maar je moet wel oppassen, want in een mum van tijd staat je hele tuin ermee vol." Bert wijst ons vervolgens op een krentenboom. "De krent is een doodgewone boom, maar je hebt er laat in het jaar veel plezier van. Hij heeft namelijk een prachtige, felrode herfstkleur." Een mispeltje treffen we ook op onze route. "Die blijft mooi klein", legt Bert uit, "en is daarom uitermate geschikt voor individuele tuinen." De Spaanse aak herken ik na enig turen als de haag die

rond mijn eigen tuin staat. “Dat klopt”, zegt Bert. “Alle tuinen op ons park hebben een haag van Spaanse aak. Maar wanneer je hem niet terugsnoeit kan ie uitgroeien tot een boom als deze hier, en krijgt ie zelfs bloemen. En dit hier is een vlier.” Bert wijst een klein boompje aan met witte schermbloesem dat ik niet als vlier had herkend omdat het blad zo anders is dan het blad van mijn eigen vlier. “Er zijn heel veel soorten vlier”, aldus Bert, en kijk, deze heeft een heel sierlijk, ingesneden blad.”

De eiken op Eigen Hof staan er goed bij, constateren we. Behalve gewone eiken staan er op het park ook bijzondere, uit Italië geïmporteerde eiken die in de winter hun blad niet verliezen. “Deze eiken komen van het paleis van keizer Nero” weet Bert ons te vertellen. Hij wijst ons op een goudiep, een boom die zijn naam eer aan doet omdat de blaadjes zo transparant lichtgroen zijn dat ze bijna stralend geel licht lijken te geven. “Vroeger werd zo’n iep in een zuilvorm gesnoeid maar dat doen mensen tegenwoordig niet meer.”

Een flink aantal bomen op Eigen Hof is voorzien van een bordje met naam en toelichting op de bast. Heel handig wanneer je er zelf een kijkje wilt nemen en er een wandeling gaat maken zonder uitleg van iemand met kennis van zaken over bomen. Het valt op dat veel van de bijzondere bomen die er staan uitheems zijn, en afkomstig uit allerlei oosterse landen zoals China en Azië. Een enorme Katsoera beneemt ons de adem. Een mooie, oude dikke boom vol niervormige blaadjes met een lichtroze gloed, die ook als lange slingers langs de stam en op de dikke takken groeien. En een al even imponerende moerascypres uit China, met een kaneelkleurige bast en zachtgroen blad dat al uitloopt, waarvan Bert weet te vertellen dat ie in Europa was uitgestorven. “Het is een hele mooie bomensoort die houdt van vochtige grond. In heel Europa was de moerascypres uitgestorven maar op een goed moment werden in de Limburgse steenkoolmijnen afdrukken van bladeren gevonden. Die afdrukken hebben ze terug kunnen herleiden naar deze bomen. In China groeien ze nog steeds,

en vanuit China zijn nieuwe stekken naar Europa geïmporteerd. Op die manier hebben we deze prachtige bomen hier weer teruggekregen. En kijk, daar staat een lariks. De enige naaldbomensoort die in de winter zijn naalden verliest. En net als de vlier komt de lariks ook in heel veel soorten.”

Er is teveel te zien om op te noemen. Een kerspruim uit West Azië, een witte Moerbeï uit Oost-Azië, een Kaukasische Vleugelnoot, ze staan gebroederlijk naast essen, meidoorns en knotwilgen met flox aan hun voeten. In de heemtuin vangt een reiger een visje uit de vijver, op een bankje zitten twee mensen hun boterhammetjes op te eten. Ja, het is goed toeven op Eigen Hof, en de bijzondere bomen hier zijn in alle jaargetijden beslist een mooie wandeling waard.

